

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 3807 van 20 november 2007
in de zaak X/ Ilde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Marokkaanse nationaliteit, op 29 augustus 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 10 mei 2007 tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemoorie.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DEBROCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. Ter zitting doet de verwerende partij afstand van de exceptie van niet ondertekening van het verzoekschrift.

2. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoekster dient op 12 december 2006 een aanvraag tot vestiging in als schoonmoeder van H.E. Op 10 mei 2007 weigert de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in opgaande lijn: Betrokkene heeft onvoldoende bewezen ten laste te zijn van de Belgische onderdaan.”

Bij brief van 24 mei 2007 dient verzoekster een verzoek tot herziening in tegen deze beslissing. Bij brief van 4 juli 2007, kennisgegeven op 30 juli 2007, wordt verzoekster de mogelijkheid geboden om binnen de dertig dagen een annulatieberoep in te stellen tegen de beslissing van 10 mei 2007 tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

3. Onderzoek van het beroep.

3.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Zij betoogt dat de motivering niet afdoende is. De motivering in feite voldoet niet aan de wettelijke vereisten. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat er een onderzoek werd gevoerd en evenmin dat de door de wet vereiste afwegingen werden gemaakt.

3.2. In haar nota met opmerkingen betoogt de verwerende partij dat verzoekster in gebreke blijft aan te geven welke motiveringsplicht, de formele dan wel de materiële motiveringsplicht, geschonden wordt geacht. Wat betreft de formele motiveringsverplichting laat de verwerende partij gelden dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent. In antwoord op de concrete kritiek van verzoekster laat de verwerende partij ten overvloede gelden dat bij schrijven van 10 januari 2007, aan verzoekster ter kennis gebracht op 12 maart 2007, een aantal bijkomende documenten werden opgevraagd, waaronder een bewijs van onvermogen in het land van herkomst of verklaring van de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst dat betrokkene daar noch over inkomsten, noch over onroerende goederen beschikte, een bewijs van samenstelling van het gezin van de descendent en de huidige verblijfplaats van de echtgenoot van betrokkene of echtscheidingsakte of overlijdensakte. Door verzoekster wordt geen bewijs voorgelegd waarop vermeld staat dat betrokkene in het land van herkomst niet over onroerende goederen beschikt, niettegenstaande haar dit uitdrukkelijk werd gevraagd. Ten overvloede merkt de verwerende partij tevens op dat uit de aanvullende stukken die verzoekster wel heeft aangebracht blijkt dat haar echtgenoot, met wie zij nog steeds is gehuwd, nog in Marokko verblijft en aldaar werkzaam is als chauffeur. De gemachtigde besliste derhalve, na onderzoek van de concrete elementen van het dossier, terecht om de aanvraag tot vestiging te weigeren omdat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwante in opgaande lijn.

3.3. In haar repliekmemorie betoogt verzoekster dat zij heel duidelijk de wetsartikelen heeft aangegeven die volgens haar werden geschonden alsook dat de bestreden beslissing geenszins afdoende is gemotiveerd, niet formeel en niet materieel. Verzoekster vraagt zich af waarom de verwerende partij de argumenten die zij in haar nota met opmerkingen ontwikkelt niet in haar beslissing heeft vermeld. Dergelijke overwegingen achteraf kunnen de bestreden beslissing niet geldig motiveren en door deze op te werpen in haar nota met opmerkingen geeft de verwerende partij eigenlijk impliciet toe dat haar beslissing onvoldoende is gemotiveerd. Ten overvloede merkt verzoekster nog op dat uit het administratief dossier in het algemeen en de documenten die ze overlegde in het bijzonder wel duidelijk blijkt dat ze in Marokko niet over onroerende goederen beschikt en evenmin over alimentatie en dat ze er gescheiden leefde van haar echtgenoot.

3.4. De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde

uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster een aanvraag tot vestiging indiende op 12 december 2006 en hierbij een paspoort, geldig tot 7 juli 2009, en een toeristenvisum C, geldig tot 31 december 2006, heeft overgelegd, alsook de geboorteakte van de zoon, de huwelijksakte van de zoon en schoondochter, de verblijfskaart van de zoon en de identiteitskaart van de schoondochter. Op 29 december 2006 vult verzoekster volgende documenten aan bij haar aanvraag tot vestiging: stortingen, inschrijving mutualiteit en inkomsten zoon en schoondochter. Op 10 januari 2007 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot voorlopig uitstel van de beslissing aangaande haar vestigingsaanvraag voor bijkomend onderzoek. Bij schrijven, ter kennis gebracht aan verzoekster op 12 maart 2007, worden een aantal bijkomende documenten opgevraagd, met name een bewijs van onvermogen in het land van herkomst of verklaring van de bevoegde autoriteiten van het land van herkomst dat betrokkene daar noch over inkomsten, noch over onroerende eigendommen beschikte, een samenstelling van het gezin van de descendent en de huidige verblijfplaats van de echtgeno(o)t(e) van betrokkene of echtscheidingsakte of overlijdensakte. Op 13 maart 2007 vult verzoekster volgende documenten aan bij haar aanvraag tot vestiging: samenstelling gezin descendent en bewijs van onvermogen. Op 21 april 2007 wordt tevens een positief relatieverslag opgemaakt.

Uit de uiterst beknopte motivering van de bestreden beslissing blijkt niet dat het bestuur rekening heeft gehouden met alle documenten die door verzoekster werden bijgebracht. Een a-posteriori motivering in de nota met opmerkingen vermag niet een schending van de formele motiveringsplicht te herstellen. Het eerste middel is in die mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :

Enig artikel.

Wordt vernietigd de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken van 10 mei 2007 tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend en zeven door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BAEKELANDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BAEKELANDT.

M. MILOJKOWIC.